

İŞÇİSEVENLER DERNEĞİ İLE SİYASİ PARTİNİN FARKI

Aydınlık Gazetesi, 26 Mart 2018

Yıldırım Koç

Ülkemizde işçilerin sorunları giderek artıyor. Kapitalizmin tarihinin 3. küresel krizi 2008 yılından beri iniş çıkışlarla sürüyor. AKP ülkemizi yönetmiyor ve ekonomik kaynaklarda sınırlara ulaşıyor, deniz tükeniyor. Devletimizin bazı eksiklikleri olsa da ana hatlarıyla doğru olan dış politikası nedeniyle ABD emperyalizmi ile yaşanan gerginlik kendisini yavaş yavaş ekonomik alana da yansıtıyor. 1974 Kıbrıs Barış Harekatı ve Hükümetin Türkiye'deki ABD üs ve tesislerine 1975 Temmuz'unda el koyması sonrasında ABD'nin Türkiye ekonomisine zarar verici uygulamalarının farklı biçimleri gündemde.

Artan olumsuzluklardan en fazla etkilenecek kesim, işçi sınıfı.

Kapanan veya ekonomik zorlukları daha da artan işyerleri işçi çıkarıyor. İşçi alacaklarının ödenmesinde önemli sıkıntılar yaşanıyor. İşçilerin çok büyük bölümünün büyük miktarlarda tüketici kredisi ve kredi kartı borcu var. İşçilerin önemli bölümü, haklarını bilmiyor veya kağıt üzerindeki haklarını hayata geçirebilmek için çaba göstermiyor. Deprem öncesinde faylarda enerji birikir. İşçi sınıfında da böyle bir enerji birikmesi yaşanıyor.

İŞÇİSEVENLER DERNEĞİ'NİN ÇALIŞMALARI

Türkiye'de adı konmamış ve resmen örgütlenmemiş "işçisevenler dernekleri" var. Vicdan sahibi insanlarımız sıkıntı yaşayan işçiler için üzülüyor; onlara yardım etmeye çalışıyor. Grev veya direniş olduğunda eylemcileri ziyaret ediyor; iki-üç kilo şeker ve çay götürüyor. Onlarla sohbet ediyor. Yaptıkları eylemin ne kadar önemli olduğunu onlara anlatıyor ve onların bu mücadelesini desteklediklerini söylüyor. Sonra da resim çektiriyorlar. Bu resim ya bir gazete, ya da sosyal medya hesaplarında yayınlanıyor. İyi insanlarımız bu şekilde görevlerini yerine getirdiklerini düşünüyorlar; gönül rahatlığı içinde evlerine dönüyorlar.

Grev ve eylem ziyaretleri tabii ki önemlidir; ancak yapılan iş, bu ziyaretlerle sınırlı kalırsa, fazla bir katkı sağlamaz. "Sizi destekliyoruz" türü ifadelerin de fazla bir anlamı yoktur. Eylem yapanlar ekmeklerini ortaya koymuşlardır; onları ziyaret edenlerin katkısı ise genellikle sözün ötesine geçmez. Hatta bu eyleme katılanların epeyce bir bölümünün kafasında, eylemin bir an önce istedikleri biçimde sonuçlanması dileği vardır. Eylemdeki işçilerin çoğunun, "bu mücadeleniz işçi sınıfına çok şey kazandıracaktır" türü gazlara pek kulak astığı da olmaz. Bu ziyaretler sonucunda işçi sınıfı mücadelesi açısından da pek bir kazanım elde edilmez.

SİYASİ PARTİNİN ÇALIŞMALARI

İşçi sınıfı içinde örgütlenmeyi ana hedeflerden biri kabul eden ve yükseleceği tahmin edilen işçi sınıfı mücadelesinin öncüsü olma niyet ve çabasında olan bir siyasi partinin çalışması ise çok farklıdır.

Siyasi partinin işçi çalışmasının ilk hareket noktası, işçiye tepeden bakmamaktır. İşçiye bilinçlendireceğini zannetmek kadar ilkel bir anlayış olamaz. Eğer çalışma yaşamı konusunda ciddi bir çalışma yaptıysanız, bazı konularda bilgi verebilirsiniz; ancak bilinçlendirmek veya eğitmek kimsenin haddi değildir. Karşınızdaki işçi, örgün eğitim düzeyi ve elinin altındaki bilgiye erişim olanaklarıyla, kendi alanında epeyce yetkindir. Ayrıca insanımız son derece akıllıdır, ihtiyatlıdır, ona akıl öğretmeye kalkanlara göre feleğin çemberinden üç beş kere geçmiş biridir.

İkinci nokta, sel gittikten sonra kalan kum sorunudur. İşçi eylemlerine verilen destek sonrasında siyasi partinin kazanımı nedir?

Birinci Enternasyonal'in tüzüğünün ilk maddesinde belirtildiği gibi, işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olmalıdır.